

اطلاعیه کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران در مورد مضحکه انتخابات شوراهای اسلامی

مضحکه انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا در 24 آذر ماه برگزار می شود. مقدمات این نمایش انتخاباتی و جار و جنجال حول آن در شرایطی به راه افتاده است که دولت احمدی نژاد که با اتکا به نیروی سازمان یافته سپاه پاسداران و بسیج و اراذل و اوباش حیره خوار رژیم به قدرت رسید، فضای سرکوب و اختناق را در سراسر ایران تشدید کرده است. دستگیری، محاکمه و به بند کشیدن فعالین و پیشروان جنبش کارگری، زندانی کردن و اعدام زنان جان به لب رسیده، خفه کردن هر ندای آزادیخواهانه و موج اعدامها در ملاء عام ابعاد تازه ای پیدا کرده است.

جمهوری سرمایه اسلامی در دل این اختناق و جهنمی که به پا کرده است می خواهد با بر پا کردن خیمه شب بازی انتخابات شوراهای اسلامی، تداوم حاکمیت خونبار خود را در نزد قدرت های غربی و افکار عمومی مشروع جلوه دهد.

دولت اصولگرای احمدی نژاد از آنجا که در این "انتخابات" نیز همچنان به نیروی سازمان یافته سپاه پاسداران، بسیج و اراذل و اوباش حیره خوار رژیم متکی است و پیروزی خود را از قبل تضمین شده می بیند، از آنجا که قوه مقننه و مجریه را در تصرف کامل خود دارند و شورا های اسلامی مظهر هیچ قدرتی مستقل از قدرت جناح حاکم نیستند، این امکان را فراهم آورده که کاندیدا های اصلاح طلبان از صافی و فیلتر هیأت های اجرائی نظارت بر "انتخابات" بگذرند تا بلکه با ایجاد فضای رقابتی تنور مبارزه "انتخاباتی" را گرم کنند و شمار بیشتری را به پای صندوق های رای بکشانند.

دولت احمدی نژاد می خواهد با براه انداختن نمایش انتخابات شوراهای حلقه های زنجیر قدرت گیری سیاسی سپاه پاسداران را تکمیل تر کند و با حربه سرکوب و ارباب و فرافکنی مشکلات داخلی به خارج و گاه چشم پوشی از فعالیت اصلاح طلبان و اپوزسیون لیبرال، جنبش های اجتماعی را به کنترل خود در آورد، و از طرف دیگر با بحران آفرینی و توسل به حربه سلاح هسته ای به عنوان یک قدرت منطقه ای خواهان گرفتن امتیازاتی است که موقعیت رژیم را به عنوان حکومتی باثبات و دخیل در سیاستهای منطقه ای تضمین کند. رژیم جمهوری اسلامی در مسیر ادغام هر چه بیشتر اقتصاد ایران در بازار سرمایه جهانی همزمان همه این حربه ها را برای تداوم بقای خود بکار گرفته است.

شوراهای اسلامی در کارخانه و در دانشگاه، در شهر و در روستا بخشی از سیستم حکومتی جمهوری اسلامی و ارگان فریب و تحمیق توده های مردم هستند و در جامعه ای که هیچ اثری از آزادی سیاسی و پروسه

انتخابات آزاد در کار نیست، در کشوری که ارتجاع حاکم دارودسته ی مورد تایید خود را از قبل در تمام مراجع قانونگذاری و اجرایی انتصاب کرده و از فیلتر تایید شورای نگهبان و مجلس ارتجاعی خبرگان عبور داده است، در یک همچون جامعه ای انتخابات از هیچگونه مشروعیتی برخوردار نیست. فرامین اصلاح طلبان و لیبرالهایی که تنها به دنبال تحقق جامعه مدنی اسلامی در چهارچوب قانون اساسی ارتجاعی جمهوری اسلامی هستند، بیش از این نمی تواند مردم معترض ایران را فریب دهد.

رهایی واقعی مردم ستمدیده از چنگال این رژیم جنایتکار که کارنامه 28 ساله اش چیزی جز تحمیل فقر و فلاکت عمومی، چیزی جز اعدام، سرکوب و دیکتاتوری نبوده، تنها با وقوع انقلاب کارگری ممکن است، انقلابی که کارگران آگاه و متشکل نیروی محرکه اصلی و ستون فقرات آن را تشکیل می دهند. انقلابی که طبقه کارگر در روند پیشروی بسوی آن از لحاظ آگاهی، از لحاظ تشکل یابی و حتی از لحاظ معاش روزانه و تامین زندگی، مداوماً در شرایط بهتری قرار بگیرد و با هر گام عقب نشینی جمهوری اسلامی از هر لحاظ موقعیتی بهتر بدست بیاورد و درتوازن قوای مساعدتری قرار بگیرد. انقلابی که بر ویرانه های این نظام گنبدیده سرمایه داری آزادی و برابری و برپایی جامعه ای فارغ از ستم را نوید می دهد. جنبش برابری طلبانه زنان، جنبش انقلابی کردستان، جنبش دانشجویی در پیوند و همسرنوشتی با جنبش طبقه کارگر ایران می توانند با گامهای استوار به پیشروی در جهت دستیابی به خواسته های عادلانه خود و در مسیر انقلاب کارگری گام بردارند.

"انتخابات" شوراهای شهر و روستا مانند تمام "انتخابات های" دیگر در نظام جمهوری اسلامی در ضدیت کامل با منافع طبقه کارگر و جنبش های آزادیخواهانه در ایران قرار دارد. طبقه کارگر و مردم آزادیخواه با نرفتن به پای این "انتخابات" بار دیگر عدم مشروعیت جمهوری اسلامی را به جهانیان اعلام می دارند.

آذر 1385
دسامبر 2006